

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አምስ አራት

መጨረሻውን የዳንኤል ራእይ መረዳት፤ የብልጣሶር አስፈላጊነትና የትንቢት መገለጥ

Jeff Pippenger

2024-03-23

የዳንኤል የመጨረሻው ራእይ ከመጨረሻዎቹ ሦስት ምዕራፎች የተዋቀረ ነው። ከእነዚህ ምዕራፎች የመጀመሪያው፣ እንደ እነዚያ ሦስቱ የመጨረሻው ምዕራፍ ሁሉ፣ የዳንኤልን ልምምድ ይገልጻል፤ መካከለኛው ምዕራፍ ግን የሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ የመጨረሻ መነሳትንና መውደቅን የሚመለከት ትንቢታዊ ታሪክን ይገልጻል። የመጀመሪያው ምዕራፍ እንደ መጨረሻው ነው፤ መካከለኛው ምዕራፍም የሐሰተኛውን የሰሜን ንጉሥ ዓመፅ ይወክላል። የዳንኤል የመጨረሻው ራእይ፣ የሐዲቀል ወንዝ ራእይ፣ እርሱም እውነት የሆነው የአልፋና የአሜጋ ፊርማ ተሸክሞአል። የዳንኤልን የመጨረሻ ራእይ መመልከት ስንጀምር፣ ከቁጥር አንድ እንጀምራለን።

በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ በሦስተኛው ዓመት በብልጣሶር የተባለ ስሙ በዳንኤል ላይ አንድ ነገር ተገለጠ፤ ነገሩም እውነት ነበር፣ የተወሰነውም ዘመን ረጅም ነበር፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ፣ ራእዩንም አስተዋወቀ። ዳንኤል 10፡1።

በዚህ ቁጥር ውስጥ በርካታ እውነቶች ተጠቅልለው ይገኛሉ። የመጀመሪያውም የዳንኤል “ብልጣሶር” የተባለ ስም ነው።

አለቃውም የጃንደረቦች አለቃ ስሞችን ሰጣቸው፤ ለዳንኤልም ብልጣሶር የሚለውን ስም ሰጠው፤ ለሐናንያም ሰድራክን፤ ለሚሳኤልም ሜሳክን፤ ለዓዛርያም አቤድናጎን ሰጠው። ዳንኤል 1፡7።

ዳንኤል በመጀመሪያው ምዕራፍ “ቤልጣሻጽር” የሚል ስም ተሰጠው፤ የመጨረሻው ራእይ እስኪገለጥ ድረስም እንደ “ቤልጣሻጽር” እንደገና አይጠራም። ስለዚህ ቤልጣሻጽር በመጀመሪያውና በመጨረሻው ምስክርነቱ ያለው ስሙ ነው። በትንቢት ውስጥ የስም መለወጥ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለውን የኪዳን ግንኙነት የሚወክል ምልክት ነው። ጌታ ከአብራሃምና ከሣራይ ጋር ኪዳን በገባ ጊዜ፣ ስማቸውን ወደ አብርሃምና ሣራ ለወጡ። የያዕቆብንም ስም ወደ እስራኤል ለወጠ፤ ለመጨረሻውም ዘመን የኪዳን ሕዝብ አዲስ ስም እንደሚሰጣቸው ተስፋ ይሰጣል።

ስለ ጽዮን ዝም አልልም፣ ስለ ኢየሩሳሌምም አላርፍም፤ ጽድቁ እንደ ብርሃን እስኪወጣ፣ መዳኗም እንደሚነድ መብራት እስኪታይ ድረስ። አሕዛብም ጽድቅን ያያሉ፣ ነገሥታትም ሁሉ ክብርሽን፤ የእግዚአብሔርም አፍ የሚጠራው አዲስ ስም ይጠራልሽ። ኢሳይያስ 61፡1፣ 2።

ለመጨረሻው ዘመን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑት ፊላዴልፊያውያንም እርሱ ይህን ተስፋ ደግሞ ይሰጣል።

የሚያሸንፍን በአምላኬ ቤተ መቅደስ ውስጥ ዓምድ አደርገዋለሁ፣ ከዚያም ወዲህ አይወጣም፤ በእርሱም ላይ የአምላኬን ስም፣ ከአምላኬም ዘንድ ከሰማይ የምትወርድውን አዲሲቱን ኢየሩሳሌም የተባለችውን የአምላኬን ከተማ ስም፣ እንዲሁም አዲሱን ስሜን እጽፍበታለሁ። ጆሮ ያለው መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ይስማ። ራእይ 3፡12፣13።

ነቢያት የመጨረሻውን ዘመን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያሳያሉ፤ ከአብርሃም፣ ከሣራይና ከእስራኤል በተለየም የቤልጣሻጽር ስም ትክክለኛ ትርጉም ያልታወቀ ነው። እግዚአብሔር የቃል ኪዳንን ግንኙነት ለመወከል ለመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ የሚሰጠው ስም፣ ስሙን እስኪሰጣቸው ጊዜ ድረስ ያልታወቀ ስም ነው።

የቤልጣሻዳር ስም ዳንኤልን በመጨረሻው ዘመን የፊላዴልፊያ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ መሆኑን ይለይበታል፤ ነገር ግን ትክክለኛው ስም እስከ ማኅተም ድረስ ተሰውሮ ይቆያል። ምክንያቱም ስሙ በግምባራቸው ላይ የተጻፈ ነውና፤ ማኅተሙም ደግሞ በዚያው የተጻፈ ነው።

እኔም ተመለከትሁ፤ እነሆም፡ በጽዮን ተራራ ላይ በግ ቆሞ ነበር፤ ከእርሱም ጋር የአባቱ ስም በግንባራቸው የተጻፈባቸው አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ። ራእይ 14፡1

ዳንኤል በመጀመሪያው ምዕራፍ እና ደግሞ በአሥረኛው ምዕራፍ ቤልጣሻዳር ተብሎ ይጠራል፤ በዚህም ራሱን የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ እና የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ምልክት እንደሆነ ያመለክታል፤ ምክንያቱም መጀመሪያው ምዕራፍ የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ይወክላል፤ እንደ ቀደሙት ጽሑፎች በዝርዝር ቀድሞ እንደተለየ። ስለዚህ አሥረኛው ምዕራፍ የሦስተኛውን መልአክ እንቅስቃሴ እና የዘመኑ ፍጻሜ የቃል ኪዳን ሕዝብን ይወክላል። ከዚያም ቁጥሩ ቤልጣሻዳርን በ1989 የጀመረው የተሃድሶ እንቅስቃሴ ውስጥ የታተመው የእውቀት መጨመር የሚያስተውሉ ሰዎች ምልክት እንደሆነ ያመለክታል። ይህም ዳንኤል (ቤልጣሻዳር) ባወቀው ነገር ላይ በተሰጠው አጽንኦት ይወክላል።

ዳንኤል "ለዳንኤል የተገለጠውን" "ነገር" እንደሚያውቅ ተገልጿል፤ "ነገሩም እውነት ነበረ፤ ነገር ግን የተወሰነው ጊዜ ረዥም ነበረ፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ፤ ራእዩንም አስተዋለ።" ዳንኤል "ነገሩን" ተረዳ፤ እንዲሁም "ራእዩን" ደግሞ። በቁጥሩ ውስጥ "ነገር" ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጡ ቃል "dabar" ሲሆን፤ ትርጉሙም "ቃል" ማለት ነው። በትንቢታዊ አመለካከት "ቃል" የ"ሰባቱ ዘመናት" ራእይን ይወክላል፤ እንዲሁም ቃሉ የሆነውን ክርስቶስንም ይወክላል። "ሰባቱ ዘመናትም" ሆኑ ክርስቶስ፤ ገንቢዎች የናቁት ድንጋይ ናቸው፤ ዳንኤልም የቃሉን ምልክታዊ ትርጉም ሁለቱንም ክፍሎች የሚያስተውል ሕዝብ ይወክላል።

በዳንኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ቁጥር ሃያ ሦስት ውስጥ፤ ከሁለት ሺህ ሦስት መቶው ዓመታት እና ከሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያው ዓመታት የጊዜ ትንቢቶች ጋር የተያያዙ እጅግ አስፈላጊ ከሆኑ ጥቅሶች አንዱን እናገኛለን፤ እነዚህም በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስት ውስጥ ባለው ጥያቄ እና በቁጥር አሥራ አራት ውስጥ ባለው መልስ የተወከሉ ናቸው። ጥያቄው፤ "በአረማዊነት ከዚያም በጳጳሳዊ ሥርዓት የተፈጸመውን የመቅደሱንና የሠራዊቱን መረገጥ የሚለይ የ'chazon' ራእይ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል?" ብሎ ይጠይቃል። ይህ መረገጥ፤ የዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ ስድስት "ሰባት ዘመናት" ፍጻሜ ሆኖ፤ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ወሰደ።

የአሥራ ሦስተኛው ቁጥር ጥያቄ መልስ "እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ድረስ፤ ከዚያም የተረገጠው መቅደስ ይነጻል" የሚል ነበር፤ እና "ማሬህ" የተባለው የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ራእይ እነዚህን ሁለት የዘመን ትንቢቶች አንድ ላይ ያስተሳስራል፤ እናም በዳንኤል ዘጠኝ ቁጥር ሃያ ሦስት ገብርኤል የእነዚህን ሁለት ራእዮች ግንኙነት እንዲያስተውል ዳንኤልን እየመራው ነው።

በልመናህ መጀመሪያ ትእዛዝ ወጣ፤ እኔም ላሳይህ መጥቻለሁ፤ አንተ እጅግ የተወደድህ ነህና፤ ስለዚህ ነገሩን አስተውል፤ ራእዩንም አስተንትን። ዳንኤል 9፡23።

በዚያ ጥቅስ "understand" እና "consider" ተብሎ የተተረጎመው ቃል የዕብራይስጡ "biyn" ነው፤ ትርጉሙም "በአእምሮ መለየት" ማለት ነው። ገብርኤል ዳንኤልን "the matter" እና "the vision" መካከል በአእምሮው ልዩነት እንዲያደርግ ያስታውቀዋል። በዚያ ጥቅስ ያለው "vision" የዕብራይስጡ "mareh" ነው፤ እርሱም በጥቅምት 22፤ 1844 የተፈጸመውን የሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ራእይ ይመለከታል። "matter" ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጡ ቃል በምዕራፍ አሥር ቁጥር አንድ ውስጥ "thing" ተብሎ የተተረጎመው ያው ቃል ነው። እርሱም የዕብራይስጡ "dabar" ነው፤ በጥቅምት 22፤ 1844 የተፈጸመውንም የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ራእይ ይወክላል።

በአሥረኛው ምዕራፍ የመጀመሪያው ቁጥር፣ የመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ በቤልጤሻጽር ይወከላሉ፤ እነርሱም በ1989 በመጨረሻው ዘመን የደረሰውን የእውቀት መጨመር አስተውለዋል፤ ይህም የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ሚሊራውያን በከፊል ብቻ የተረዱትን የሁለቱን ራእዮች ግንኙነት እንዲረዱ አስችሏቸዋል። በዚያ ቁጥር ውስጥ፣ እንደ "ነገሩ" የተወከለው ራእይ ከሁለቱ ትንቢቶች ረዘመ እንደሆነ ተለይቶ ይገለጻል፤ ምክንያቱም በቁጥሩ ውስጥ ስለ "ነገሩ" በተጠቀሱት ሁለት ማጣቀሻዎች መካከል ዳንኤል፣ ለ"ነገሩ" (dabar) የተቀጠረው ዘመን ከራእዩ (mareh) ጋር በተያያዘ "ረዥም" እንደነበረ ይገልጻል።

በፋርስ ንጉሥ ቂሮስ በሦስተኛው ዓመት ቤልጤሻጽር ተብሎ ለሚጠራው ለዳንኤል አንድ ነገር ተገለጠለት፤ ይህም ነገር እውነት ነበር፤ የተወሰነውም ዘመን ረጅም ነበር፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ፤ ራእዩንም አስተዋወቀ። ዳንኤል 10:1።

ሚሊራውያን ያወጁት ከሁሉ ረጅሙ የዘመን ትንቢት "ሰባቱ ዘመናት" መሆኑ ያለው ረቂቅ እውነት፣ ለአዲቅያዊ አድቪንቲዝም ለራሳቸው ጥፋት በሚያጣምሙት አንድ ክፍል ላይ ተመስርቶ ይክዳል። በ1863 ዓመት "ሰባቱን ዘመናት" በመካድ፣ የሁለቱን ትንቢቶች ግንኙነት አያዩም፤ ስለዚህም ቀጣዩን ክፍል የሚያዩት ወይም ማየት የሚፈልጉት ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታትን እንደሚያመለክት ብቻ ነው።

በክርስቶስ የመጀመሪያ ምጽአት ጊዜ "የመንግሥቱን ወንጌል" የሰበኩት ደቀ መዛሙርት ልምምድ፣ የእርሱን ሁለተኛ ምጽአት መልእክት ያወጁት ሰዎች ልምምድ ውስጥ የሚመሳሰል አቻ ነበረው። ደቀ መዛሙርቱ "ዘመኑ ተፈጽሞአል፤ የእግዚአብሔርም መንግሥት ቀርቦአል" እያሉ ለመስበክ እንደወጡ፣ እንዲሁም ሚሊርና ባልደረቦቹ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተገለጠው ከሁሉ ረዥሙና የመጨረሻው የትንቢት ዘመን ሊያበቃ መሆኑን፣ ፍርድ እንደቀረበ፣ እና ዘላለማዊው መንግሥት ሊገባ እንደሆነ አወጁ። ደቀ መዛሙርቱ ስለ ዘመን የሰበኩት ስብከት በዳንኤል 9 ውስጥ በተጠቀሱት ሰባ ሳምንታት ላይ የተመሠረተ ነበር። ሚሊርና ባልደረቦቹ የሰጡት መልእክት ደግሞ በዳንኤል 8:14 የተጠቀሱት 2300 ቀናት መፈጸማቸውን አወጀ፤ ሰባው ሳምንታትም የዚያ ክፍል ናቸው። የእያንዳንዱ ስብከት መሠረቱ ከአንድና ከዚያው ታላቅ የትንቢት ዘመን የተለየ ክፍል መፈጸም ላይ ነበር።" The Great Controversy, 351.

በዚህ የመጨረሻ ክፍል ውስጥ ያለውን ውስጣዊ አመክንዮ እንዳታልፉት። ለአዲቅያዊ አድቪንቲዝም ሚሊራውያን የሚነጻው መቅደስ የሰማይ መቅደስ ነው ብለው እንደሚያምኑ ለዓለም አያስተምርም፤ ምክንያቱም እነርሱም፣ የታሪክ መዝገቡን ለመመልከት የሚፈልጉ ማናቸውም ሰዎችም፣ ሚሊራውያን የሚነጻው መቅደስ ምድር ናት ብለው እንደሚያምኑ ያውቃሉ። ለአዲቅያዊ አድቪንቲዝም ለራሳቸው ጥፋት የሚያዘቡት ንግግር "እንግዲህ ሚሊርና ባልደረቦቹ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተገለጠው ረዥሙና የመጨረሻው ትንቢታዊ ዘመን ሊያበቃ መሆኑን አወጁ" የሚለው ነው፤ ይህንም እነርሱ የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት ያለው ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ነው ብለው አጥብቀው ይከራከራሉ።

የአድቪንቲዝም የራሱ የታሪክ መጻሕፍት እንኳ ሦስቱ መቶ ሚሊራውያን ሰባኪዎች ሁሉ በአቀራረባቸው ውስጥ የ1843 የመሥራቾች ሰንጠረዥን እንደተጠቀሙ ያመለክታሉ፤ በዚያ ሰንጠረዥም ላይ፣ በቀሪውም ታሪካዊ ምስክርነት ውስጥ፣ "ሰባቱ ዘመናት" (ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት) እነርሱ "ረዥሙና የመጨረሻው የትንቢት ዘመን" ብለው የለዩት፣ "ሊያበቃ የቀረበው" ትንቢት እንደነበረ ፍጹም ግልጽ ነው። እ.ኤ.አ. በ1863 በዓመፃቸው፣ የ"ሰባቱ ዘመናት"ን የመሠረት ድንጋይ በጣሉ ጊዜ፣ አሁን ግን እህት ዋይት በThe Great Controversy ውስጥ ባለው ክፍል የተመሠረተ ታሪክን እንደገና እየጻፈች ነው ብለው በዕውርነት ይደንቃሉ።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ቁጥር አንድ፣ ብልጣሻጽር የመጨረሻዎቹን ዘመናት የእግዚአብሔር ሕዝብ ይወክላል፤ እነርሱም እህት ዋይት የአድቪንቲስት እምነት መሠረትና ማዕከላዊ ዓምድ መሆናቸውን የገለጹትን የዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ያለውን ጥያቄ መልስ ያስተውላሉ። ዳንኤል በዚህ ቁጥር የሚያቀርበው ምሳሌያዊ መግለጫ፣ በ1989 የእውቀትን መጨመር የሚረዱ እነርሱ ስለሆኑ፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት መካከል ያሉ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ሕዝቦችና ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም መካከል ልዩነትን ያመለክታል።

በፋርስ ንጉሥ ቂሮስ በሦስተኛው ዓመት ቤልጣሻጽር ተብሎ የሚጠራው ለዳንኤል አንድ ነገር ተገለጠለት፤ ነገሩም እውነት ነበረ፣ የተወሰነውም ዘመን ረጅም ነበረ፤ እርሱም ነገሩን አስተዋለ፣ ራእዩንም አስተውሎ ነበር። ዳንኤል 10፡1።

ቁጥር አንድ እስከ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ድረስ የሚደርሰውን በሂደቱ ወንዝ አጠገብ የተሰጠውን ራእይ መጀመሪያ ነው። በዚያ በመጨረሻው ዘመን የዳንኤል መጽሐፍ መፈታቱን እናገኛለን፤ ስለዚህ ዳንኤል ሁለቱንም “ነገሩን” እና “ራእዩን” እንደ ተረዳ የሚያሳየው ውክልና፣ ከሚያስተውሉት ጋር የተያያዘ ነው፤ እነርሱም “ጠቢባን” ተብለው የሚጠሩ ሲሆን፣ በተቃራኒው ግን ከሚያስተውሉት ጋር ይነጻጸራል፤ እነርሱም “ኃጥአን” ተብለው ይገለጣሉ። በምዕራፍ አሥራ ሁለት ቁጥር አሥር፣ በእነዚህ ሁለት ወገኖች መካከል ያለው ልዩነት ተወክሎ ቀርቧል።

ብዙዎች ይነጻጻሉ፣ ይነጩማል፣ ይፈተኑማል፤ ነገር ግን ኃጥአን ክፉ ሥራን ይሠራሉ፤ ከነጥአንም አንድ እንኳ አያስተውልም፤ ጥበቦቻችን ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡10።

“ጠቢባን” ያስተውላሉ፣ ክፉዎች ግን አያስተውሉም፤ “ያስተውሉ” ተብሎ የተተረጎመው ቃልም በዘጠኝ ምዕራፍ በሃያ ሦስተኛው ቁጥር የለየነው ያው ቃል ነው። እርሱም “ቢይን” የተባለው የዕብራይስጥ ቃል ሲሆን፣ በአእምሮ መለየት ማለት ነው። ክፉዎች የእውቀትን መጨመር አያስተውሉም፤ ምክንያቱም ቤልጣሻጽር ዳንኤል ተብሎ ሳይሆን ቤልጣሻጽር ተብሎ በተጠቀሰበት በመጀመሪያው ቁጥር እንደሚያስተውላቸው ከተገለጹት እውነቶች የሆኑትን ሁለቱን ራእዮች በአእምሮ ለይተው ለማወቅ ፈቃደኞች አይደሉም። በመጀመሪያው ቁጥር እርሱ እንደ እግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን የኪዳን ሕዝብ ተጠቅሷል፣ እንዲሁም የእግዚአብሔር ሕዝብ በአእምሮ ልዩነት ሊያደርጉባቸው የሚገቡትን ሁለቱን ራእዮች እንደሚያስተውሉ ተጠቅሷል። ኢየሱስ የአንድን ነገር መጨረሻ በአንድ ነገር መጀመሪያ ያብራራል፤ በአሥራ ሁለተኛውም ምዕራፍ ጠቢባን ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት የሚሆነውን ትንቢት፣ እና ከ“ረጅሙና የመጨረሻው” የዘመን ትንቢት ማለትም ሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ጋር ያለውን ቀጥተኛ ግንኙነት የሚያስተውሉ ናቸው።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የዳንኤልን የመጨረሻ ራእይ ጥናታችንን እንቀጥላለን።

ሕዝቤ በእውቀት እጥረት ይጠፋል፤ አንተ እውቀትን ስለ ጣልህ፣ እኔም ለእኔ ካህን እንዳትሆን እጥልሃለሁ፤ የአምላክህንም ሕግ ስለ ረሳህ፣ እኔ ደግሞ ልጆችህን እረሳለሁ። ሆሴዕ 4፡6።

እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች ሆናችሁ መንፈሳዊ ቤት እንድትሆኑ ትታነጻላችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም አማካኝነት ለእግዚአብሔር የሚቀበሉ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን እንድታቀርቡ ቅዱስ ክህነት ትሆናላችሁ። ስለዚህም በመጽሐፍ ተጽፎአል፡- “እነሆ፣ በጽዮን የማዕዘኑን ራስ ድንጋይ፣ የተመረጠና የከበረ ድንጋይ አኖራለሁ፤ በእርሱም የሚያምን ከቶ አያፍርም።” እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑ ክቡር ነው፤ ለማይታዘዙት ግን፡- “ሕንፃ ሠሪዎች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘኑ ራስ ሆነ።” እንዲሁም፡- “የማሰናከያ ድንጋይና የመሰናከያ ዐለት” ሆነላቸው፤ እነርሱም ለቃሉ ስለልታዘዙ ይሰናከላሉ፤ ለዚህም ደግሞ ተመድበው ነበር። እናንተ ግን የተመረጠ ትውልድ፣ ንጉሣዊ ክህነት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ የእግዚአብሔር ለራሱ የተለየ ሕዝብ ናችሁ፤ ይህም ከጨለማ ወደ ድንቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን

ታላቅ ምስጋና እንድታውጁ ነው። እናንተ ቀድሞ ሕዝብ አልነበራችሁም፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትን አላገኛችሁም ነበር፤ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል። 1 ጴጥሮስ 2:5-10።

እንዲሁም የጌታችንን ትዕግሥት መዳን እንደሆነ ቅጠሩ፤ እንደዚሁም የተወደደ ወንድማችን ጳውሎስ ደግሞ እንደ ተሰጠው ጥበብ ወደ እናንተ ጽፎአል፤ በመልእክቶቹም ሁሉ ደግሞ ስለ እነዚህ ነገሮች እየተናገረ ይጽፋል፤ በእነርሱም ውስጥ ለማስተዋል የሚከብዱ አንዳንድ ነገሮች አሉ። እነዚህንም ያልተማሩና ያልጸኑ ሰዎች እንደ ሌሎች መጻሕፍት ሁሉ በማጣመም ለራሳቸው ጥፋት ያደርጋሉ። እናንተ እንግዲህ፤ ወዳጆች ሆይ፤ ይህን አስቀድማችሁ ስለምታውቁ፤ በሕግ የለሾች ስሕተት ተጠልፋችሁ ከራሳችሁ ጽናት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ። 2 ጴጥሮስ 3:15-17።

እነዚህን ነገሮች አስታውሳቸው፤ በጌታም ፊት ቃልን ስለ ቃል በመከራከር እንዳይጣሉ አስጠንቅቃቸው፤ ይህም ለምንም አይጠቅምም፤ የሚሰሙትን ግን ወደ ጥፋት ያወርዳል። እውነትን የሚያወጣጥን የቃሉንም ቃል በቅንነት የሚከፍል፤ ለእግዚአብሔር የተፈቀደ ሰው ሆነህ ራስህን ለማቅረብ ትጋ፤ የሚያፍርም ያልሆነ ሠራተኛ ሁን። የርኩስና ከንቱ ንግግርን ግን ሽሽ፤ እነርሱ ወደ ክፋት ይበልጥ ያድጋሉና። 2 ጢሞቴዎስ 2:14-16